

(11)

~~omnium illi subditi. In quibus illud imperium
 districte perscrutatus, quod S. Sedes Apo-
 stolica, quod hunc pontificem~~

~~quum Vicarios Apostolicos praestaret, tam
 communem auctoritatem habere vellet, in his
 et~~

BENJAMIN, Dei & S. Sedis

Apostolicae gratia Episcopus Pru-

sensis, in districtu L. Vicarius Apo-

stolicus: & **RICARDUS** Epif-

copus Deborensis in eodem districtu

coadjutor; omnibus sacerdotibus mis-

sionariis, tam Saecularibus, quam cu-

jusvis ordinis & instituti, Regula-

ribus, in nostro districtu nobiscum in

vineâ Domini laborantibus, salutem

& benedictionem.

Communicavimus vobis nuper, Fra-
 tres dilectissimi, Regulas a Sanctis-
 simo Patre nostro Benedicto XIV.
 in forma Brevis, dati die trigesimo Maii,
 1753, ad nos transmissas; quas in his
 missionibus, ad dissidia componenda, &
 debitam disciplinam ac subordinationem
 in perpetuum stabilendam, abusus quo-
 que in posterum comprimendos, tam a
 nobis, quam a vobis inviolabiliter prae-

A

pit

pit observari. In quibus illud imprimis dilucide perspicietis, quod S. Sedes Apostolica, Episcopos, quos huic missioni tanquam Vicarios Apostolicos præfecit, *eam omnem auctoritatem* habere velit, in suis respective districtibus, quam habet *quilibet ordinarius in sua civitate & Diœcesi* (num. 4.) & insuper iisdem facultates (*formula secunde*) extraordinarias elargita sit, cum potestate easdem communicandi simplicibus sacerdotibus, quos *idoneos* iudicaverint; ita ut neque Sæculares, neque cuiusvis ordinis Regulares, eas aliunde habere possint quam a Vicariis Apostolicis (num. 11.)

Hinc Sanctissimus Pater missionariis, etiam Regularibus edicit (num. 6.) ut cum primùm in *provinciam advenierint, ubi sacras missiones obire debent, Apostolicum Vicarium conveniant; & Superiorum suorum documenta proferant, quibus & obtenti ordinis testimonium, & libertas ab omni canonico impedimento perspecta fiat*; antequam ordines sacros ibidem exercere, vel sacrum peragere debeant. Quod si ad Sæcularium confessiones audiendas admitti cupiant, insuper necessariam esse declarat (num. 7,

8 &

8 & 9) *approbationem* Episcopi Vicarii Apostolici in cujus districtu confessiones audituri sunt; quam Vicarius Apostolicus iis elargietur, ad sexennium; si tamen prius per examinationem coram ordinario & examinadoribus loci, in quo situm est cœnobium, a quo profecti sunt, vel coram Apostolico Nuncio Bruxellensi, institutam, idonei inventi fuerint.

Sed quia in hâc missione præter facultatem audiendi confessiones, & sacramentum poenitentiae administrandi; *facultates* aliæ extraordinariæ, puta absolvendi ab hæresi, & aliis casibus Summo Pontifici jure communi reservatis, & alia non pauca peragendi, quæ sine speciali privilegio peragi non possunt, sæpissimè necessariæ sunt; S. Sedes Apostolica hujuscemodi facultates *formulâ secundâ* comprehensas, Vicariis Apostolicis, tanquam ejusdem S. Sedis Delegatis, ita committit, ut eos solos in hâc missione earum depositarios esse velit (ut fusè declarat num. 11.) cum potestate tamen subdelegandi, & vel omnes, vel aliquas tantum, communicandi, aliis Missionariis, sive Sæcularibus, sive Regularibus, quos idoneos existimaverint. Atque adeò *Regulares missionarii hujus regni*

*iis solum facultatibus perfruantur, ut ibidem expresse asserit, quas obtinent ab Apostolicis Vicariis: quibus etiam, jus competit examinandi an Sacerdotes, sive Sæculares, sive Regulares, quibus vel omnes, vel aliquas ex iis facultatibus communicaturi sunt, revera idonei sint, sicuti etiam easdem, postquam concessæ fuerint, ex causâ suspendendi, vel penitus aufe-
rendi.*

Notat autem ibidem Sanctitas sua inter cæteras facultates *formula secunda*, quæ non nisi a Vicariis Apostolicis in hac missione communicari possunt, etiam eam numerari, quâ licentia conceditur Sacerdotibus ob gravem populi necessitatem bis in die sacrum peragendi; simulque declarat *abusum esse intolerabilem si quicumque Sacerdoti rem divinam faciendi bis in die facultas tribueretur eum in finem ut duplici elemosinâ decentius se sustentaret: multoque magis Sacerdotem peccare, si missæ sacrificium bis uno die conficeret, sine opportunâ Vicarij Apostolici concessione.*

Quibus præmissis, subjungit Sanctissimus Pater (num. 12.) & tanquam consecratum deducit ex iis quæ superius declaraverat,

irrat, quod missionarii omnes, non solum Sæculares, sed etiam cæiusvis instituti Regulares, in iis quæ spectant ad administrationem curæ animarum, & sacramentorum, subiciantur jurisdictioni & correctioni Vicariorum Apostolicorum. Ita ut contrà eos quos delinquentes deprehenderint in sacramentis administrandis, vel ineptos, atque rudes, negligentesve in suo munere adimplendo procedere possint, prout ipsis expedire videbitur, inconsultis eorum Superioribus Regularibus (num. 21.) In iis autem quæ ad domesticam Regularium disciplinam, & proprium tantum institutum pertinent, ius nullum habent Vicarii Apostolici sese ingerendi; aut in delinquentes animadvertendi. In aliis verò quæ ad mores pertinent, non nisi cum quis ex Regularibus crimen aliquod patraverit scandalum populo afferens, & Superior Regularis ab Episcopo requisitus, pro culpæ mensurâ condignam poenam infligere neglexerit (num. 15.)

His stabilitis Regulis, quæ (ut notat num. 16.) non ad libitum effictæ, nec recentes; sed juris canonici, & S. S. Tridentini Concilii autoritate suffultæ, necnon anteriorum Pontificum Constitutionibus firmatæ sunt,

procedit Sanctissimus Pater ad ea quæ vel
a Vicariis Apostolicis, vel ab ipsis Regu-
larium Superioribus vult deinceps obser-
vari. Et primo Vicariis Apostolicis præ-
scribit (num. 18.) * ut sedulo incumbant,
* ut missionarii sæculares probè honestè-
* que in omnibus se gerant, quo aliis bo-
* no exemplo sint; & imprimis sacris of-
* ficiis celebrandis, opportunisque institu-
* tionibus Populo tradendis, atque infir-
* mis operâ suâ sublevandis præstò sint:
* ut a publicis otiosorum cœtibus & cau-
* ponis omnimodè caveant, additâ etiam
* suspensionis poenâ cuilibet, si quis ad eaf-
* dem divertere non vereretur: ut civili
* Regimini nunquam obloquantur, &c.
Monetque ibidem ut etiam in Regularium
actiones intendant, in iis omnibus quæ
spectant ad animarum curam, in aliis verò
si quis eorum deliquerit, ut si cauponas
vel cœtus otiosos frequentaret, &c. hu-
jusmodi corruptelas remediis superius
(num. 15.) expositis, reparare studeant.

Deinde Regularium Superioribus præ-
scribit (num. 19.) quæ ab ipsis observari
vult, in delectu eorum, qui ad hanc mis-
sionem destinantur, & in præficiendo uno

ex Religiosis, cui *visitatio sibi subditorum singulos in annos obeunda committatur* — qui de his quæ gerenda sunt conferat cum Vicariis Apostolicis, &c. Tum (num. 20.) edicit cuilibet missionario Regulari, ut ad mundanum pulverem excutiendum, & spiritum suum renovandum post singula sexennia ad suam propriam familiam Regularem regrediatur, habitum induat, ibique per tres integros menses commoretur, atque interim per quindecim dies spiritualibus exercitiis sedulo incumbat.

Addit Sanctissimus Pater (num. 22.) de foundationibus nihil omnino innovandum esse : sed tam Sæculares, quam Regulares, in earum possessione perseverare debere, quas ex fundatorum voluntate in præsentiarum obtinent. Tum (num. 23.) Indulgentias uni vel alteri Regularium ordini, ratione privilegiorum suorum concessas, populo in hac missione publicari prohibet. Earum autem loco, quatuor in anno Indulgentias plenarias a Vicariis Apostolicis, in solemnitatibus quæ ipsis magis opportune videbuntur, impertiri concedit. Aliam etiam pro morientibus, unâ cum solemnî Benedictione in articulo mortis,

iiidem Vicarii ex Apostolicâ concessione, vel per se, vel per alios a se deputatos, elargiendi facultatem habent: cui idem Sanctissimus Pater formam præscripsit, quam nuper typis evulgandam curavimus.

His expositis, quæ a S. Sede Apostolicâ pro communi missionis nostræ bono declarata & stabilita sunt, restat ut quæ a nobis, Fratres dilectissimi, ut Sanctissimi Patris voluntati nos conformemus, deinceps gerenda sint, exponamus; & quæ a vobis in posterum observanda sint explicemus. Et illud imprimis officii nostri esse ducimus, ut nullum Sacerdotem sive Sæcularem, sive cujusvis ordinis vel instituti Regularem ad missionem hanc admittamus, aliter quam secundum præscriptarum regularum statuta: nimirum ut primum nos vel aliquem ex Vicariis nostris personaliter conveniat, & legitimis documentis ostendat se ad missionem hanc a Superioribus suis ritè destinatum esse, & ab omni canonico impedimento liberum. Deinde si ad sæcularium confessiones audiendas admitti cupiat, atque adeo ad animarum curam ac Sacramentorum administrationem;

nistracionem, nihil in hoc genere attentet, nisi præviâ nostrâ approbatione, & ad arbitrium nostrum examinatione, nisi aliundè eum idoneum esse constet, modo a Sanctissimo Domino nostro præscripto (num. 5.) Sed neque facultates aliquas extraordinarias exerceat, nisi quas a nobis sibi communicatas in scripto receperit.

Quod autem attinet ad missionarios, sive Sæculares, sive Regulares, qui prius a nobis approbati sunt, quique jam cum approbatione nostrâ, facultates, indiculo a nobis edito contentas, in nostro districtu liberè exercent; iis omnia, dummodo iteratis S. Sedis Apostolicæ decretis de Vicariorum Apostolicorum auctoritate, ut decet veros obedientiæ filios, se morigeros præbeant, prædictas facultates continuamus. Insuper concedimus, ut si quis ex Missionariis, sive Sæcularibus, sive Regularibus, qui in alio quolibet hujus regni districtu, cum approbatione Vicarii Apostolici illius districtus similes facultates exercet, ad nostrum districtum pro aliquâ causâ divertat, possit etiam hic per unum mensem confessiones audire & easdem facultates exercere,

ercere, modò nullâ censurâ innodatus
existat.

Quia verò identidem contingit, ut Sa-
cerdotes, vel qui se Sacerdotes esse præ-
tendunt, ad hanc autem missionem jus
nullum habent, non solum huc adveniant
minimè missi, & sacris se ingerant; sed
etiam aliquando sine ullâ approbatione,
confessiones sacrilego ausu audire, & Sa-
cramenta parochialia administrare præsu-
mant. Ne talia in posterum attententur,
prohibemus sub poena excommunicationis
ipso facto incurrendæ, a quâ a nullo in
hoc regno, nisi a nobis absolvi possit, ne-
quis sacerdos, sine nostrâ approbatione
(secluso casu necessitatis extremæ, cum
aliter quis sine Sacramentis e vitâ disces-
surus esset) vel confessiones fidelium no-
stræ curæ commissorum excipiat, vel Sa-
cramenta parochialia administret. Fide-
libus autem quibuscumque sub intermina-
tione divini judicii districtè præcipimus,
ne hujuscemodi homines, qui *non intrant
per ostium in ovile ovium, sed ascendunt ali-
unde*, ad sacrum in suis domibus vel Sa-
cellis peragendum admittant, vel pro se
vel

vel aliis Sacramentum aliquod ab iis pe-
tant.

Quod attinet ad facultatem celebrandi
bis in die, eam non cuilibet, nec quacum-
que ex causâ, neque eâ intentione ut Sa-
cerdos duplici elemosynâ decentius se
sustentet; sed propter gravem tantum
populi necessitatem impertiemur. Quin-
imò ad præcludendos abusus, districtè
prohibemus, ne quis deinceps Sacerdos,
sive Sæcularis, sive Regularis, absque li-
centiâ a nobis, vel ab uno ex Vicariis
nostris, in scriptis obtentâ, bis in die sa-
crum celebrare præsumat: nisi fortè casus
gravissimæ necessitatis accideret, in quo
ad nos, vel ad unum ex Vicariis nostris
recurrire per tempus non liceret: tunc
enim pro illâ vice duntaxat licentiam con-
cedimus, bis in die sacrum peragendi.
Cæterum meminerint Sacerdotes, quibus
præfata licentia conceditur, nullo casu
licitum sibi esse missam secundo cele-
brare, si ablutionem in primâ missâ sump-
serint.

De Indulgentiis, omnino servetur Sanc-
tissimi Domini nostri decretum, ut po-
pulo

pulo deinceps non publicentur quas ipse suspendi declaravit. Pro iis autem lucrands quas a nobis quater in anno impertiri concedit, quatuor solemnitates quæ magis opportuna videbuntur, suo tempore assignabimus; unâ cum conditionibus ad earum beneficium consequendum requisitis.

Jam verò, ut iis etiam quæ nobis a sua Sanctitate præscribuntur (num. 18.) satisfaciamus: imprimis districtè præcipimus, omnibus Sacerdotibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus (ad animarum curam in nostro districtu admissis) ut in omnibus quæ fidelium institutionem, & Sacramentorum administrationem respiciunt, diligentes se præbeant, atque ut infirmis operâ suâ sublevandis semper præsto sint. Ad catechismi autem traditionem quod attinet, meminerint omnes eam nunquam prætermittendam a pastoribus animarum: nec officio suo se satisfacere, si doctrinæ Christianæ verba memoriter tantum a pueris faciant recitari, nisi & sensum diligenter iisdem exponant & inculcent. Et quia non rarò institutio catechistica non minus adultis quam pueris

ris necessaria est : eamque ob causam adultos etiam indulgentiarum largitione allicit Ecclesia; ut catechismi traditioni attentè interfint : ideo districtè præcipimus ut omnes Missionarii, sive Sæculares, sive Regulares, qui statas habent congregationes curæ suæ demandatas, catechismum publicè tradant coram populo, diebus saltem Dominicis; ne alioqui & rudiores necessaria institutione destituantur, & plebs fidelis dictarum indulgentiarum beneficio privetur. Nequis autem Indulgentias illas ignoret quas adulti quilibet lucrari possunt, qui catechismi traditioni diligenter interfint : præcipimus ut missionarii eas identidem publicent; præsertim verò quæ a Clemente XII. Summo Pontifice concessæ sunt : nimirum ut quicumque adultus, contritus & confessus, & sacræ communionis refectus, eodem die catechismi traditioni devotè assisteret, quoties id faceret, toties septem annorum Indulgentiam, & totidem quadragenas lucraretur : qui verò assidue illi sacro exercitio assisterent, sive docendo, sive discendo doctrinam Christianam, ter in anno (viz. in Sanctis Diebus Nativitatis Domini, Paschatis, & Sanctorum Petri & Pauli) Indulgentiam ple-

plenariam lucrarentur, si præmissa confessione & communione, pro consuetis Ecclesiæ intentionibus iisdem diebus Deum devotè precarentur.

Quod superest, Sacerdotibus omnibus de clero sæculari, insuper præcipimus, ut in sacris officiis ritè celebrandis, & in omnibus quæ ad vitæ morumque honestatem pertinent, dignè ambulent vocatione suâ; ut de politico regimine nonnisi honorificè loquantur; ut desidiam vitiorum omnium parentem sedulo fugiant; & ne pretiosum suum tempus inutiliter prodigant. Quapropter Apostolicis monitis excitati, prohibemus, sub pœna suspensionis a nobis infligendæ, omnibus Missionariis Sæcularibus, ne cauponas absque necessitate frequentent; multoque magis ne in iis vespertinas horas computando, aut chartis ludendo infumant; ne comædiis, aut aliis theatrorum spectaculis, unquam intersint; ne publicis otiosorum coetibus & ludis associantur, denique ne lusorum conventibus, quos a Catholicis cum magno pecuniæ & pretiosi temporis dispendio (etiam temporibus sanctis atque adeo ipsis etiam diebus Dominicis, non sine multorum scandalo)

tant-

tantoperè frequentari dolemus, se unquam immisceant. Quod si quis ex Regularibus in aliquo horum scandalum præbuerit, sciat se vel a suo Superiore Regulari, ad nostram instantiam, pro culpæ qualitate castigandum, vel, si Superior id negligat, a nobis ex canonum præscripto puniendum.

Cum autem nihil ad causam communem, divinæ nimirum gloriæ & salutis animarum, promovendam magis conducatur, quam ut operarii omnes, siue Sæculares, siue Regulares, in hâc vineâ Dominicâ laborantes, summâ animorum concordia Domini sui opus sedulo perficiant; restat ut oremus vos omnes, Fratres dilectissimi, & obtestemur per pretiosum sanguinem Redemptoris, & sacrosancta mysteria pacis & unitatis, quæ quotidie celebratis, ut pacem & concordiam cum fratribus, & cooperariis vestris, cujuscunque ordinis vel denominationis, semper colere & fovere, & mutuis officiis & benevolentis alterutrum promereri, omniaque animorum offendicula pro viribus amovere studeatis. Quod si feceritis, & quæ vestri officii sunt diligenter præstiteritis, tantum abest ut ab autoritate nobis a S. Sede

Apo-

Apostolicâ concredita quæquam timendum
habeatis, ut potius omnem benevolentiam,
omnia officia, omnia subsidia & admini-
cula, quæ officii nostri ratio, & rerum
nostrarum conditio admittit, omnibus, sive
Sæcularibus, sive Regularibus, semper præ-
stituri simus; parati semper & ubique Missi-
onarios omnes cujuscumque denominatio-
nis in visceribus Jesu Christi ex corde am-
plecti, qui ea quæ pacis & charitatis sunt
sentiant, & quæ Jesu Christi sunt quærunt.
Interim gratissimum nobis facietis, Fratres
dilectissimi, si pro vestra erga S. Sedem de-
votione vestrum omnium sinceram obedi-
entiam & submissionem quam decretis
Apostolicis exhibetis quamprimum scripto
significetis, ut de eâ Sanctissimum Patrem,
qui hoc a nobis expectat, certiores facia-
mus.

Deus pacis & charitatis sit eum omni-
bus vobis, fratres dilectissimi, & vos om-
nes jugiter custodiat, protegat atque
benedicat. Datum L. Die quinto Octob.
anno 1753.

BENJAMIN PRUSEN. Vic. Ap.
RICARDUS DEBOREN. Coadjutor.

